Selfie vocacional?

Per DavidG el dv., 15/05/2020 - 00:00

-No existeix la selfie vocacional. La vocació demana que la foto te la faci un altre. (Papa Francesc)

La vocació és ser convocat a fer un gir en el que estaves fent. Una paraula, des de fora, és escoltada ben dins i et fa anar molt lluny.

No pot ser altrament, Déu sap el nom que ens van posar els de casa: el nom amb el que vam ser batejats. En aquelles poques lletres quedaven contingudes totes les esperances dels nostres pares. Déu també tenia unes esperances sobre nosaltres i les reviu quan repeteix el nostre nom: una vegada, dues vegades. T'imagines com sonaria el teu nom dit per Déu així, repetit dues vegades? Amb quin accent? amb quina cadència? Si ens fos donat, entendríem millor que som coneguts i estimats com mai abans i com mai ningú ens podrà arribar a estimar.

Déu crida, però, una tercera vegada. Ja no ho fa repetint el nom familiar sinó que ho fa amb un nom inesperat. Aquest nou nom descriu la missió que se'ns encomana en el Regne de Déu. Prou que ens agradaria escoltar el nostre nom en aquesta tercera vegada, net i clar! Prou que voldríem reconèixer-nos en aquest nou mom! Ens hi juguem tant! Tant és el nostre desig de complaure'l mentre el servim, estimant-nos!

Una bona manera de disposar-s'hi és parar l'orella al nostre voltant i escoltar què ens està demanant la gent. Per a que venen a nosaltres? Què esperen trobar en nosaltres i no han trobat fora? Què és allò que ens demanen els més necessitats al teu voltant? Parant l'orella als que ens demanen i escoltant la satisfacció interna que ens produeix donar-hi resposta, podrem reconèixer el nom que Déu pronuncia sobre meu per tercera vegada.